

Nr 111.

Av herrar **Åkerberg** och **von Horn**, om ändrad ordning för utseende av suppleant för landstingsman.

Enligt 47 § kommunala vallagen den 6 juni 1930 skola, sedan val av landstingsmän avslutats, suppleanter utses sålunda att för varje landstingsman inom den A-grupp, för vilken han blivit vald, företagas så många, dock minst två, nya sammanräkningar, som A-gruppen erhållit platser.

Avgår landstingsman under den för honom bestämda tjänstgöringstiden, skall länsstyrelsen jämlikt 52 § 1 mom. kommunala vallagen och 21 § lagen om landsting den 20 juni 1924 inkalla till ordinarie landstingsman den närmast i ordningen varande suppleanten.

Avgår kommunalfullmäktig, municipalfullmäktig, stadsfullmäktig eller kyrkofullmäktig före den bestämda tjänstgöringstidens utgång, skall däremot, jämlikt 52 § 2 mom. kommunala vallagen, ny sammanräkning företagas.

Därest så stort antal landstingsmän avgått att ytterligare suppleanter icke finnas att tillgå, kan den situationen uppkomma att ett parti icke erhåller den representation i landstinget, vartill valets utgång berättigar partiet. Ny sammanräkning kan icke ske. En sådan situation tillhör givetvis undantagen men kan dock uppkomma. Vid 1941 års landstingsmöte i Örebro landstingsområde hade av länsstyrelsen inkallats ett partis sista suppleant. Denne hade emellertid i skrivelser till länsstyrelsen och landstinget av sagt sig uppdraget som suppleant och som eventuell ordinarie ledamot av landstinget. Endast genom att landstinget vägrade godkänna det för avsägelsen anförda skälet erhöll vederbörande parti full representation i landstinget. Om denne suppleant avlidit eller omständigheterna varit sådana att avsägelsen måst godkännas, hade underrepresentation uppkommit. Ett sådant förhållande är i och för sig mycket betänkligt och skulle vara särskilt olägligt ett år då landstinget haft att välja ledamöter till första kammaren.

Det synes oss därför synnerligen angeläget att föreskrifterna i kommunala vallagen och landstingslagen om utseende av suppleant för landstingsman ändras. Något bärande skäl för olika förfaringssätt för utseende av suppleant för landstingsman å ena och ovannämnda fullmäktige å andra sidan torde icke föreligga. Under alla förhållanden bör ovannämnda olägenhet undanröjas. Närmast till hands synes oss ligga att samma föreskrifter stadgas för utseende av suppleant för landstingsman som för närvarande gälla för utseende av suppleant för nyssnämnda fullmäktige.

Under åberopande av vad sålunda anförts få vi hemställa,

att riksdagen ville för sin del besluta sådan ändring av kommunala vallagen och landstingslagen, att suppleant för landstingsman skall utses på samma sätt som suppleant för kommunalfullmäktig, municipalfullmäktig, stadsfullmäktig och kyrkofullmäktig.

Stockholm den 20 januari 1942.

Harald Åkerberg.

Robert von Horn.